

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

1947

Петро Андрусів

РІК IV. Ч. 5. ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА., ТРАВЕНЬ, 1947.

ЦІНА 15 ЦЕНТІВ

PHILADELPHIA, PA., MAY, 1947 VOL. IV No. 5

КОМУНІКАТ УКР. КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ ТА КОМІТЕТУ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

В справі скликання Української Пан-Американської Конференції

На спільних нарадах представників Українського Конгресового Комітету Америки та Комітету Українців Канади, які відбулися в Нью Йорку, дня 21-го лютого, 1947, рішено скликати Українську Пан-Американську Конференцію представників зорганізованого українського громадянства з усіх країн обидвох американських континентів. Конференція повинна відбутися в Злучених Державах протягом біжучого року, а її точна дата буде встановлена і подана до відома своєчасно. На конференції будуть обговорені спільні проблеми зорганізованого українського громадянства та усталення напрямних і способів співпраці в спільних справах.

Технічну підготовку конференції переведе Український Конгресовий Комітет в порозумінні та при співпраці Комітету Українців Канади.

о. др. Василь Кушнір, вр. голова КУК.

Степан Шумейко, вр., голова УКК.

ЗАСТУПНИК ПОЛЬСЬКОГО МІНІСТРА ВІЙНИ УБИТИЙ

Совітська пресова агенція ТАСС подала телеграму з Варшави про вбивство заступника польського міністра війни, генерала Кароля Сьверчевського, в Галичині недалеко Сянока.

Це звітлення, а таксамо інші телеграми з Варшави подали, що Сьверчевського і його прибічників які їхали з ним в автомобілі, убив загін Української Повстанської Армії. Сьверчевський їхав з трома малими відділами, як прибічною сторожею, через гірський провал, де його заскочили вояки УПА й засипали вогнем, заки та сторожа вспіла зорієнтуватись та кинутися в погоню.

Генерал Сьверчевський був один з комуністичних лідерів у Польщі. Похорон його відбувся у Варшаві.

Ширить "Наше Життя"

Вистава українських писанок в Детройтському Інституті Штутки. Детройт Нюз подали цю знімку на цілу сторінку в кольорах. При столику сидять: п-нна Ольга Кахнер і п-ні Олесь Козаченко-Бугай.

ОПІНІЯ АМЕРИКАНЦІВ ПРОТИ КОМУНІЗМУ

Інститут Публічної Опінії Галлопа у своїх розпитах по цілому краю недавно поставив три питання у справі комунізму, на які публіка великою більшістю відповіла:

1—Що комуністи в Америці перше лояльні Совітам.

2—Що приналежність до комуністичної партії повинна бути заборонена.

3—Що повинна бути заборона давати комуністам урядові посади в Америці.

БЕЛГІЯ ПРИЙМАЄ 20,000 ЗБІГЦІВ

Генерал Джан Вуд, директор Міжнародного Комітету Збігців, підписав 23 січня угоду з бельгійським урядом про плян прийняття 20,000 збігців з американської зони, на працю у копальнях вугля в Белгії.

Подібні переговори ведено з представниками англійської

зони, але до порозуміння не прийшло, може тому що Англія бажає взяти збігців на працю до себе.

Перша група, 434 збігців, з американської зони вже приїхала до Белгії.

Часопис "Правда" у Москві каже, що угода з Белгією "незаконна", й Москва не визнає важності переселення збігців українців, поляків і литовців з американської зони до Белгії, однак американські урядовці на це нічого не відповіли.

СОВІТИ ПРОГРАЛИ У СПРАВІ ГРЕЦІЇ

На Раді Безпечення ООН в Нью Йорку Совіти внесли проєкт, щоб поміч Америці для Греції піддати під контроль Об'єднаних Націй.

Внесення піддержали лише Совіти й Польща, а впало воно голосами Колумбії, Бельгії, Англії й Австралії. Америка, Франція, Бразилія, Сирія й Китай не голосували.

Представник Англії, сер А-

УКРАЇНСЬКІ ПИСАНКИ

Американські денники у більших містах подали прегарні кольорові знімки, з описом походження й писання писанок.

Минулого року філадельфійський "Інквєрєр" і "Ст. Под Піонір Прєсс" подали цілі кольорові сторінки з писанками, а цього року "Дітройт Нюз" і "Боффало Курієр" присвятили багато місяця на кольорові знімки й описи українських писанок.

В Нью Йорку з радіо стації WCBS передано доклад про українську писанку, а панна Кейт Сміт, відома співачка в зала що укр. писанка це найкраща річ яку вона коли бачила.

З Детройту повідомляють, що 2 укр. писанки виконав п-ні Анні Бодак з Брукліна і п. К. Микитюк, з Детройту дістали першу нагороду до \$100.00, на контесті в яким було 1,500 зразків писанок.

УЧАСТЬ ІВАНА ГОДЯКА В УКРАЇНСЬКІЙ ІМПРЕЗІ

Відомий фільмовий артист Іван Годяк, приїде з Галівуд до Шикаго щоб взяти участь в презі яку влаштує українське громадянство міста Шикаго дня 10 травня на допомогу українським скитальцям.

У Шикаго Сивик Опера буде того дня концерт в якому виступлять найкращі мистецькі сили, а Іван Годяк промовлятиме по українськи й англійськи в справі допомоги українським скитальцям.

Александр Кадоген сказав, що він не бачить причини піддавати поміч Америці під контролю Об'єднаних Націй, коли того не роблять Совіти щодо своєї помочі Польщі, Югославії й інших країв. Він заявив що Москва згодилась постачати зброю деяким з тих країв, але ніколи про це не повідомляла Об'єднані Нації.

АНГЛІЯ ПОТРЕБУЄ РОБІТНИКІВ

В Англії є недостача промислових робітників, і англійська влада старається дістати більше число скитальців з Німеччини й Австрії до праці у своїй індустрії.

НАШЕ ЖИТТЯ—OUR LIFE

Урядовий орган Союзу Українок Америки, виходить кожного місяця.

Редакція й адміністрація, 866 Норт 7-ма вул., Філадельфія 23, Па.

Передплата у Злучених Державах \$1.50 річно, на пів року 85 центів. В Канаді \$2.00 річно. Поодинокі число 15 центів.

Official monthly publication of the Ukrainian National Women's League of America, Inc., 866 North 7th Street, Philadelphia 23, Pa.

Subscription in the United States \$1.50 per year — 85 cents for 6 months. Subscription in Canada \$2.00 per year. Single copy 15 cents.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Pennsylvania, under the Act of March 3, 1879.

Мати що виховала

Сучасний культурний світ змагає до того, щоб ушляхотити та удосконалити людину шляхом ідейного виховання від ранніх літ дитинства, від хвили коли дитина починає спостерігати що навкола неї діється. Одним словом це змагання прямує виховати дитину від колиски на засадах правди, любови, добра, пошани, справедливості, відваги та усіх чеснот.

Приймаючи це всевітнє культурне змагання ушляхотнення людини, вступаючи в похід людства до сонця й світла, українці зокрема мають потребу, поза всі ті чесноти, видвинути провідну зірку-ідею українства. Те додаткове світло має стати дороговказом українським дітям на ціле їх життя. Без того, в теперішніх відносинах, серед чужого моря, серед обставин, які висувують свідомо колоди проти нас, нам нема виходу. Без того українці як народ стануть тільки добуцею сильніших від себе.

Українська мати перша мусить засвітити ту зірку, ту ідею українства високо на небесах палаючим вогнем. Українська мати перша мусить вложити своїй дитині душу українську від перших днів її свідомості, щоб та дитина виховувалася на людину національно свідому й здатну до життя й боротьби за все те, чим український народ дорожить й до чого прямує.

Початкове виховання дитини належить з правила природи до жінки-матері. Вона приводить дитя на світ, піклується ним від першої хвилини, слідує за його фізичним й умовим розвитком. Вона найкраще може вложити в душу своєї дитини вселюдські чесноти. Вона одинока може дати дитині душу українську й запалити в ній живу іскру любови й відданости до свого рідного. Весь передшкільний період виховання дитини остає найтривкішим ґрунтом на ціле його життя.

Питалася раз жінка одного мудрця, коли її зачинати виховувати дитину, якій було чотири роки. Мудрець відповів, "Ти вже запізнилася з вихованням своєї дитини на чотири роки".

Ранні літа найважливіші, бо тоді ум бистрий і враження лишаються основою на все життя. Ті ранні літа потребують розумної, характерної й національно свідомої матері.

Англійський письменник Вордсворт сказав—"Дитина є батьком людини". Дитина вказує на якість людини так як ранок заповідає який буде день.

Всі пізніші виховні чинники як школа, церква, книжки і т. і можуть тільки дальше розвивати те, що мати засіяла в душу дитини в ранній молодості але самі вони не всіли вложити потрібні якості у характер дитини.

Та чи кожна українська мати висуває зірку-ідею-українства своїй дитині? Чи кожна українська мати прямує до того, щоб її дитина росла в любові і пошані до свого рідного. То за мало привести дитину на світ. Сповнення самої біологічної функції не дає причини на якусь особливу пошану матері. Навіть саме українське походження не вистачає, бо пустивши дитину в світ без української душі, без провідної української цілі може з такою дитини бути яничар, і ворог всего українства. А кілька в нас є українців, що стидаються свого походження. Чи можна таку матір шанувати, коли її власний плід не шанує?

Не та мати заслуговує собі на пошану й признання, що дала життя дитині й пустила її в світ фізично здоровою, але та мати, що зуміла заповнити душу своєї дитини українським змістом, що дала їй духа повного любови, посвяти, жертви й героїства до свого народу. Та українська мати заслуговує собі на пошану, яка сама взнеслася високо, зберегла в собі чисту як кришталю душу й любов до рідного народу і стала невгасаючим світлом, дороговказом у денних вчинках для своєї дитини.

Такої матері свято святкуємо. Тільки з такими матерями може український народ з повною надією вірити в перемогу.

Савеля Стечишин.

Матерям у День Їхнього Свята

"Свято Матері" — не є тільки днем "славословія", в якому діти мають показати любов, вдячність чи уважливу чемність для матері. Усі ці почування повинні бути глибоко щирі, як рівноважник до її належного розуміння й совісного сповнення своїх обовязків.

Материнство це безперечно найтяжчий обовязок. Дати життя дитині, нагодувати її та одягати, — це ще не найважливіша повинність матері. Ще більше завдання — це виховання дитини.

У людини, яку ставимо високо, до якої відносимося з пошаною й пошаною, витворюється особливе почуття, щоб заслужити собі на ту повагу, якою оточуємо її. Незаслужені подяки й похвали для розумної людини дуже прикрі, тож "Свято Матері" в душі кожної матері повинно викликати думки — немовби обрахунок совісті із сповнених обовязків, які вона, даючи життя дитині, тимсамим взяла на себе.

Становище матері можна порівняти до тяжкої служби вояка на сторожі. Тільки що вояка за якийсь час із стійки змінять, а матері ніхто не звільнить із стійки та обовязків. Вона все мусить чуйно стояти на сторожі розвитку своєї дитини. Її звільняє хіба смерть.

Мати повинна зживатися з дитиною від її уродин. Слідкувати за розвитком її, вважати на добрі сторони, чи хиби, і формувати характер майбутньої людини.

Пізніше — вік молодечий, вік дозрівання є найважливіший і тоді матерній обовязок — бути доброю й виrozumілою приятелькою дитини. Це найтяжчий вік — коли дитина перетворюється фізично й духово в людину.

Коли дитина вже є самостійна людина, то й тоді материнські обовязки не кінчаються. Добра мати завжди дитині потрібна.

Не думай Мамо, що твій обовязок колись кінчиться!

Але треба пам'ятати й про те, що обовязки сучасної матері куди складніші, як то було давніше. Сьогодні вже не вистачає тип матері, яку не цікавило ніщо що твориться поза домом, яка не знала модерних ключів, сиділа дома, й тільки піклувалася тілом своєї дитини, а душу лишала на поталу долі. Треба творити тип новітньої матері, яка слідкуватиме за всіма проявами зовнішнього життя, за усім, з чим може її дитина стрічатися поза домом.

Сьогодні це належить до обовязків материнських. Добра мати не та, що кидає невідготованим дітям модерні ключі, а та яка їх підготує прийняти ці ключі світу, й вони не заведуть їх на манівці. Вона мусить це своє завдання зрозуміти й себе перевиховати. Сучасна мати має випосажити дитину у скарби, з якими вона може йти у світ, і найде повне признання за свої духові цінності.

Ще один гідний, але тяжкий обовязок лежить на тобі, українська Мати! Будова української родини, яка є символом великої спільної всім Будівлі!

Від віків матері відгравали важні ролі у відбудові із занепаду свого народу. Наполеон сказав: "Франція нічого так не потребує до своєї відбудови, як добрих матерей". У їхніх руках спочиває виховання тих робітників, які муруватимуть тривкі підвалини й сплюватимуть сильні вязання великої будови! Не забувай про це, Мати Українко! Від цього завдання не вільно Тобі ухилитися!

Йди дорогою своїх тяжких, але й високодостойних обовязків — а світ весь схилить голову перед Тобою.

Л-ка.

УКРАЇНІ ЗНОВУ ГРОЗИТЬ ВЕЛИКИЙ ГОЛОД

Американська преса, а також часописи в Європі подають звідомлення про голод в Україні, а найбільш у Західній Україні й що український народ знову стоїть перед загрозою великої голоднечі яка в минулому вже винищила мільйони українського населення.

Як повідомляють, в Україні може тепер повторитись така голодова руїна як була в роках 1921 і 1932-3, і вона може потривати аж до нових жнив.

Совітська влада забрала чимало засобів поживи з окупо-

ваних країн на захід від совітської границі, а також із Манджурії, й привезла все те до Московщини. Але із знищеної війною України ще загарбала рештки харчів, і цілком не дбає про голод серед працюючих у містах і в "колхозах" України.

Досі помагала населенню УНР-РРА, але це для ограбленого німцями й москалями населення України не вистарчає. Зрештою, й та допомога кінчиться.

Україна дуже врожайна країна, але її врожай Москва заграблює для себе, а народ який своїм трудом придбав хліб, остає на масове винищення голодом.

НЕ ЗАБУВАЙТЕ ПРО СКИТАЛЬЦІВ В ЄВРОПІ

Дякуємо читачкам Нашого Життя з Америки й Канади, які написали нам що новий наголовок і декоративні заставки в нашому часописі, праці артиста Петра Андрусів, їм припали до вподоби.

УВАГА! Усі відділи СУА просимо не здержувати посилок 69 фунтових пакунків до призначених таборів. Не чекайте аж дістанете відповідь що ваші перші посилки дійшли на місце.

Тепер, поки літо прийде й багато членок виїде на вакації, треба вислати якнайбільший запас поживи до таборів. Через літо праця у відділах ослаблена, багато відділів не робить зборів через два місяці. Отже є причина думати, що пакунків через тих два місяці не буде вислано багато.

Для того тепер муситься цей запас приготувати й вислати перед піврічними зборами, щоб табори мали досить поживи на два або й три місяці.

Союзнянки не відкладайте цієї важкої справи.

Квестіонар, який Централь вислала до кожного відділу ще в січні ц. р. не усі секретарки звернули вповні до Централі. Вже крайній час щоб ці потрібні інформації були в Централі.

Статут, обов'язує кожний відділ зложити (в довільній сумі) пресовий фонд. Деякі відділи ще не зложили пресового фонду навіть за 1946 рік.

Рахункові книжки Централі за пів року, будуть замкнені 31 травня. Всі залежності треба до того часу виповнити.

Екзекутива СУА.

ПЕРЕДПЛАТИ ПРИСЛАЛИ В БЕРЕЗНІ

Марія Марусевич, Нью Йорк Ситі	16
Стефа Абрагамовська, Нью Йорк Ситі	15
Анна Статюк, Елізабет, Н. Дж.	7
Анна Гнатко, Гемтремк, Міш.	5
о. Андрій Кість, Міннеаполіс, Міни.	4
Антонія Кульчицька, Філадельфія	4
Анна Сірко, Детройт, Міш.	3
Марія Ісінська, Детройт, Міш.	3
Анна Бойко, Філадельфія, Па.	3
Марія Прокопович, Детройт, Міш.	3
Марія Гургула, Віндзор, Онт.	2

По 1 передп.: Тов. Дочки України, Мон-треал, Марія Івашко, Бостон, Жіноче Товариство при прав. церкві, Едмонтон, Олена Криль, Шикаго, Марія Парічук, Лафает, В. Дж., А. Г. Біловус, Вен Дайк, Міш., Анаст. Паньків, Детройт, Міш., Стефанія Хохлік, Донвел, Саск., Ем. Корнат, Нью Йорк, Кат. Шемердяк, Шикаго, Е. Дороб, Форест Гієс, Н. Й., Анна Качор, Бостон, Масс., Розалія Мандзік, Кляфтон Гайтс, Па., Союз Українок Канади, Анастасія Кочан, Джоїет, Ілл., Стефа Гришчин, Філадельфія, Па., Марія Форґач, Бронкс, Юлія Левкович, Філадельфія, П. Крушельницька, Гемтремк, Анаст. Ковальчук, Грейт Медовс, Анастасія Зешко, Акрон, О., Анна Мілер, Бронкс.

ПЕРЕДПЛАТИ ПРИСЛАЛИ В КВІТНІ

Павлина Будзол, Детройт	14
Марія Колісник, Вунсакет	12
Ірина Козаченко, Детройт	8
Анастасія Біловус, Вен Дайк	7
Анна Бодак, Бруклін	5
Марія Сена, Детройт	4
Анна Бойко, Філадельфія	3
Олена Лотоцька, Скрентон	2
Олена Штогрин, Філадельфія	2

По одній передплаті пані: А. Яремко, Філадельфія, Анна Кушнір, Бруклін, Анча Байор, Гемтремк, Емілія Слободян, Філадельфія, Катер. Берків, Соннісайд, Стефанія Глинка, Оттова, Юлія Кривень, Асторія, Марія Марусевич, Нью Йорк.

ЦЕНТРАЛЯ ОДЕРЖАЛА В БЕРЕЗНІ

Річна владна і організаційний фонд:		
Від. 1 Нью Йорк	20.00	5.00
Від. 3 Нью Йорк	20.00	5.00
Від. 7 Акрон, О.	20.00	5.00
Від. 15 Честер (1946)	20.00	—
Від. 18 Джеймса Н. Й.	20.00	—
Від. 24 Елізабет (поїздка)	—	10.00
Від. 31 Детройт, Міш.	20.00	—
Ві. 99 Кляфтон Гайтс, Па. (1946 і 1947)	40.00	—
Від. 54 Бріджпорт, Па.	20.00	5.00
Стипендіяльний фонд:		
Від 1 Нью Йорк Ситі	10.00	
Пресовий фонд:		
Клуб-Восп. Матерей, Філадель.	50.00	

Від. 3 Нью Йорк Ситі збірка	23.00
Відділ 18 Джеймса	5.00
Від. 24 Елізабет, Н. Дж. (збірка)	19.00
Від. 31 Детройт, Міш.	10.00
Від. 43 Вайтстон, Н. Й.	5.00
Від. 46 Філадельфія (збірка)	8.50
Ангела Банах, Філадельфія	5.00
Анастасія Кочан, Джоїет, Ілл.	3.50
Анна Паславська, Філадельфія,	2.00
Марія Граб, Філадельфія	1.30
Павлина Будзол, Детройт	1.00
А. Фіпа, Шикаго, Ілл.	1.00
Марія Форґач, Бронкс	1.00
Резервовий фонд СУА:	
о. Андрій Кість, Міннеаполіс (на поживу ігям скитальців)	14.00
Відділ 3, Нью Йорк Ситі (за 1946)	7.80

ЦЕНТРАЛЯ ОДЕРЖАЛА В КВІТНІ, 1947

Річна владна і організ. фонд:		
Від. 4 Нью Йорк Ситі	20.00	5.00
Від. 29 Вунсакет, Р. Ай.	20.00	5.00
На видання творів Лесі Українки по англ. Філія СУА, Детройт, Міш.	147.00	
Резервовий фонд СУА:		
Відділ 1 Детройт, Міш.	4.50	
Ювілейний фонд:		
Анна Кушнір, Бруклін	2.00	
Пресовий фонд:		
Відділ 21 Бруклін	50.00	
Відділ 26 Гемтремк	10.00	
Філія СУА, Детройт	10.00	
Катерина Берків, Соннісайд Н.Й.	1.50	
Анна Самборська, Вунсакет	1.00	
Катер. Пилипів, Філадельфія	1.00	
Ангела Банах, фін. сепр.		
Марія Бабяк, насіерна.		

ЖІНОЧИЙ АРМІЙСЬКИЙ КОРПУС

В Конгресі у Вашингтоні внесено проект щоб Жіночий Арміїський Корпус (WAC) , який створено під час війни, залишився й надалі і в часі миру як складові частини правильної армії Злучених Держав.

Членки цього корпусу виконують помічну роботу, як праця в офісах, при телефонах, в радіо, фотографуванні і т. д.

З цього приводу пишуть що жінки у цих послугах виявили рівність з мужчинами, а в радіо й фотографуванні навіть вищість над мужчинами.

ПРИ КОЖНІЙ НАГОДІ ЖЕРТВИТЕ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД

Пам'ятник Лесі Українці

В серпні ц. р. сповниться 24 роки від смерті Лесі Українки, найкращої поетки України, й ми союзнянки повинні вже тепер подумати над тим щоб у 25-ту річницю її смерті, сумної для всієї України хвилини, поставити для неї пам'ятник у виді видання її творів в перекладі англійською мовою.

Від самого початку остування Союзу Українок в Галичині й на Волині (де народилася Леся Українка), українське організоване жіноцтво обходило святочними академіями пам'ять цієї славної дочки України. Цей звичай перебрало згодом українське жіноцтво в Америці й Канаді. Вони теж присвячували її пам'яті відповідні святочні обходи й концерти на яких виголошували реферати й декламації, та обзнайомлювали щирий загальний громадянства з поетичними творами й біографією Лесі Українки.

Жаль тільки що на тому звичайно й кінчилося, що поза ці святочні моменти ми не подбали прочитати щось більше із її збірки поезій, драматичних поем, чи оповідань.

Мабуть тому ми союзнянки так мало заінтересувалися планом. Централі СУА, видати твори Лесі Українки в англійській мові. Ми не полюбили її цілим серцем, бо за мало ми її знаємо. Коли ми-самі не прочитали багато з письменницької твор-

чості Лесі Українки, то подбаймо хоч тепер щоб наші діти пізнали її краще від нас, даймо їм в руки ці перлини української літератури які чарують усіх що їх знають. Може тоді й ми самі пізнаємо краще літературну цінність найкращої поетки України.

Крім того для нас українців незвичайно важно щоб американський літературний світ пізнав нашу письменницю, щоб дізнався про цінні надбання літератури української нації.

Централь СУА задумала видати твори Лесі Українки по англійськи, найшла перекладчика, й книжку можна видати вже тепер, колиб були на те гроші.

Думала я над тим нераз, якби то зробити щоб цю книжку видати, й тепер подаю вам шановні сестри союзнянки план, над яким прошу вас добре роздумати.

Пропоную щоб місяць серпень ц. р. присвятити виключно для Лесі Українки, зібрати гроші на видання її творів, та посилати їх до Централі СУА щоб у тому місяці зібрати доволі гроша, та щоб в 25-ту річницю, у серпні 1948 року можна вже започаткувати діло з виданням цих творів.

Не всі народи мають таку поетку як наша Леся Українка, а все таки стараються як найбільше ширити свою літературу в різних мовах. Чому й нам так само не зробити?

Спосіб придбання грошей не такий тяжкий коли є добра воля, коли кожний відділ призначить дохід з одного підприємства на це видання. Чомуб наприклад не зробити одного пікніку цього літа виключно для цієї цілі?

В Детройті, жіноцтво Союзу Українок Америки вже про те подумало тай деякі фонди придбало. Наприклад відділ 16 СУА має вже 50 дол., має теж готові на ту ціль гроші відділ 5 і філія СУА. Подбаймо щоб усі відділи СУА мали такий гріш, а за рік заставимо нашу Централь до праці не з порожніми руками, а з потрібним фондом і переконанням що українська жінка може все зробити як того щиро забажає.

Звертаюся до вас, сестри союзнянки, з великим проханням допомогти нашій Централі видати твори Лесі Українки, а тим ми усі членки СУА створимо найкращий пам'ятник для нашої великої письменниці, що буде живий століттями. Хай живе слава нашої найкращої поетки Лесі Українки у вільнім світі, в країні яку ми прибрали як свою.

Детройт, Міш.

Марія Сена.

ПРИВІТ

Ашаффенбург, 29. 3. 47р.
До Союзу Українок Америки Філадельфія.

Високоповажаний ой дорогий Пані!

Зізд Обеднання Українських Жінок на еміграції, що зібрався для перевірки праці нашого жіноцтва на скитальщині, ствердив велику моральну і матеріальну підтримку, яку дали нам заокеанські сестри в трагічні для нас часи.

Цією дорогою пересилаємо Вам нашу щирю і сердечну подяку за ті труди, жертвенність і працю, яку вложили Ви в щирім пориві допомоги від сестри сестри.

Надходячі величні свята Христового Воскресіння зустрінемо ми в твердій вірі в єдність і твердість української жінки, що завжди серед воєнних хуртовин, що перекочувались через нашу многострадальну Батьківщину, високо тримала прапор жінки й громадянки і невтомно працювала на перемогу добра і справедливості над злом.

Христос Воскрес! Воскресне Україна!

45 власноручних підписів Президії Зізду і делегаток:

Звідомлення

ЗЛУЧЕНОГО УКРАЇНСЬКОГО АМЕРИКАНСЬКОГО ДОПОМОГОВОГО КОМІТЕТУ

Ч. 1. (Квітень, 1947)..

1) Висилка харчів, одягів та вітамінів

З доручення Екзекутивного Комітету ЗУАДК, п-ні О. Лотоцька, Іванна Бенцаль та д-р Ю. Галай переглянули дня 7. квітня ц. р. прохання про допомогу, котрі надійшли до канцелярії ЗУАДК, Жіночої Секції ЗУАДК та Союзу Українок Америки протягом послідного місяця.

Переглянено 127 прохань та одобрено 120 посилок КАРЕ, 8 одягових пакунків і рішено закупити для Санітарно-Харитативної Служби в Німеччині вітамінових засобів на суму 500 доларів. Також будуть вислані бажані скитальцями книжки й часописи.

Пакунки призначені для скитальців в Німеччині, Австрії та Франції, а одяг теж до дру-гих країн.

Загальна сума висланої поживи (КАРЕ і окремі пакунки) з рахунку Злученого ЗУАДК Комітету виносить по день 7. квітня \$29,029,50, а загальна сума, вислана скитальцям через Допомогові Комітети в Європі суму \$153,395,43.

2) Загальні правила допомоги.

При нагоді розглянення прохань про допомогу стверджено:

а) Багато прохань від одних і тих же самих осіб приходять до усіх наших організацій в Америці та Канаді.

б) деяким з тих осіб висилають пакунки всі організації і деякі приватні особи, а найбільше потребуючі не одержують нічого.

Щоб в майбутньому унормувати допомогу та висилати її там, де вона найбільше потрібна, згідно з бажанням Екзекутивного Комітету та краєвих наших Комітетів в Європі, рішено:

а) Подати до відома через нашу пресу в Америці, Канаді та Європі, що в майбутньому усі прохання про допомогу мусять бути potwierджені та одобрені нашими Допомоговими Комітетами:

в Німеччині Українським Допомоговим Комітетом в Авсбурзі або другою цим Комітетом уповажненою установою;

в Австрії: Українським Об'єднаним Допомоговим Комітетом в Інсбруці;

у Франції: Українською Громадською Опікою в Парижі.

в Бельгії: Українським Допомоговим Комітетом в Брукселі;

в Італії: Українським Допо-

моговим Комітетом в Римі.

Особистих прохань, без одобрення згаданих краєвих Комітетів, не будеться приймати ні розглядати.

Для повної контролю допomoгової акції рішено продовжувати ведення центральної картотеки при Злученім УАДК Комітеті у Філадельфії усіх осіб, яким вислано допомогу і просити усі організації які висилають пакунки до Європи подати про це інформації до:

**United Ukrainian American Relief Committee
P. O. Box 1661
Philadelphia 5, Pa.**

З свого боку Злучений У. А. Д. Комітет буде служити інформаціями кожній нашій національній організації в Америці та Канаді, які заінтересовані в допomoговій праці.

3) Загальні потреби.

Поминаючи видатки, звязані з переселенням майже триста тисячної маси наших скитальців, треба прийняти, що між ними менше як 50,000 дітей у віці від 1—14 років, які вже потребують правильної організованої допомоги.

Ці фонди, які напливають, не вистачають навіть на покриття десятої частини всіх потреб.

Тому звертається до громадянства з проханням свої жертви прислати негайно до Зл. У. А. Д. Комітету, на вгорі подану адресу:

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет.

Читайте, ширіть "Наше Життя"

УКРАЇНСЬКА МАТИ Й ДОЧКА

— Матусенько рідненька, чо-го ти нас хочеш навчити?

— Хочу вас навчити, діти милі, як Україну любити і як для неї жити. Не словом, а ділом треба доказати свою любов! Треба всім серцем полюбити українську землю, український народ та його світлу бувальщину. Щоб щось із цілого серця полюбити, треба його зовсім добре пізнати. Знати добре своє й любити понад усе в світі — це наша правдива освіта.

— Питаєте, соколята мої, коли буде Україна вільна?

— Буде тоді, як кожний з нас у своїй душі буде мати найсвітліший її образ. Щоб вона була вільна і наша, треба приложити всім нам рук до мозольної, трудящої праці. Праця має стати в нашій народі чимось гарним і добрим; має піднятися над усе. Все одно, якби та праця не була аби чесна, в своїй народі — і для нього — вона убагороднює нашу душу. Ніяка праця не понижує людини. Хто чесно трудиться і працює для свого народу, а його душа пронята вірою, — той досягне багато.

— Коли хочете, мої любі діти, — бути вірними синами й дочками України, маєте бути і вірними дітьми своїх батьків. Уникайте всього того, що нашу людність розєднує, — а шукайте все за тим Світлом Правди, що всіх обєднує, і дає змогу нам всім спільно працювати — для одної високої цілі!

Тому молю Бога за вас, мої догогі діти, щоб у вашім серці засіяло українське Світло Правди, високе, благородне почуття взаємної любови та згоди. І щоб спільна праця була для вас щастям і насолодою!

Леся Буковинка.

Гість, дитя і цар і жінка
Мають всі один звичай:
Є що, чи нема — байдуже,
Ім усе лиш дай та дай.

200,000 УКРАЇНСЬКИХ ЗБІГЦІВ В НІМЕЧЧИНІ Й АВСТРІЇ

Ньюорський польський денник "Нови Сьвят" одержав інформації з Мінхену, в Німеччині, про українських скитальців.

Кореспондент каже що українські організації, спробували обрахувати кількість українських скитальців в Німеччині й Австрії, й що цей підрахунок представляється так: У Німеччині 177,692, В Австрії 23,422. Разом 201,114.

Окрімшю за зонами в Німеччині: америк. зона 104,024, британська зона 54,580, французська зона 19,026. Окрімшю за зонами в Австрії: амер. зона 10,086, британська зона 6,387, французська зона 5,474, советська зона 1,475.

Українці зорганізували багато виключно українських таборів, і так в Німеччині є в американській зоні 86 укр. таборів, у британській 24, у французській 3. Також зорганізували Центральне Представництво Української Еміграції під проводом колишнього редактора "Діла" Василя Мудрого. Та організація має контроль над іншими організаціями українських скитальців.

Кореспондент пише, що українські скитальці створили вже 5 укр. університетів, у тім два духовні семінари, один греко-католицький й один православний, 6 торговельних шкіл, 28 середніх шкіл, коло 100 початкових шкіл та багато фахових курсів.

Також видають українські скитальці чимало українських газет.

ПРАВО ПОБУТУ ЧУЖИНЦІВ У ФРАНЦІЇ

З днем 15 лютого ц. р. увійшов в життя у Франції новий закон про право побуту чужинців. Вони мусять мати два дозволи, від міністерства внутрішніх справ і міністерства праці.

УВАГА! ФІЛАДЕЛФІЯ Й ОКОЛИЦЯ.

ОКРУЖНА РАДА СОЮЗУ УКРАЇНОК

улаштовує

День Української Жінки

в неділю, дня 25-го травня, 1947

НА ФАРМІ КОСАКОС

9900 Frankford Avenue, City Line

І ЩИРО ЗАПРОШУЄ

шановних громадян громадян, особливо усіх членок Союзу Українок Америки з Честер, Бріджпорт, Клифтон Гайтс і Аллентаун, Па.

Гарна програма гагількових забав і співів пригадає вам рідний край, а серед друзів і знайомих гарно забавитися на свіжому-воздузі.

Марія Зиновія Микарушка

ГАННА

Була субота, перша година сполудня. Короткий фабричний гудок візав до закінчення праці. Через кілька хвилин з величезних понурих будівель висипалися рої робітників. Різного віку, полу та національності. Це новітні торговці білими невільниками за пляном Герінга й Савкля зігнали тут представників майже всіх народів Європи, щоб вони працювали для перемоги Німеччини.

Були там стрункі, випещені французи, палкі й схожі на жидів італійці, ясноволосі данці, дуже чисті й упорядковані голландці, високі, горді норвежці, річеві купчики чехи, які й тут нишком торгували, чорні й сварливі югославяни, дуже бідно одиті поляки з погірдливою яскравою відзнакою „п“, та найчисленніші з усіх — сини й дочки розлогих пілль України. Між ними провід вели галичани, що все готові були до оборони братів зі слідних земель, які теж з обидливою відзнакою „Ост“, мовчки, часто з реїгнацією зносили неволю до якої долучилася ще й нестерпна туга за рідним краєм.

З одного гурта робітників відділилася чорнява Ганна й з поспіхом звернулася до стації елевая. У поїзді зайняла місце при вікні в куті, щоб своєю скромною одежею не притягнути цікавих очей. На блідому втомленому лиці ясніла ледви помітна усмішка. Не знати, що було її причиною: чи прегарна весняна погода, що й в зболілі душі кидає сонярний промінчик, чи може поїздка через Берлін, яка перервала на часок її сірі будні й кинула жмут інших вражень. Далеко залишилися нужденні бараки — житлові приміщення чужинських робітників. Берлін мав широкими вулицями та могутніми готичними церквами. На синьому блакиті блистіла золотом статуя Побіди.

Ближче середмістя поїзд все більше й більше наповнявся людьми. Переважали діти й чепурні, з високими зачісками, святочно одиті жінки. Зацікавлена Ганна мимоволі стала прислухуватися до бесіди подорожніх. Тепер вона зрозуміла, що сьогодні „День Матері“ й всі вони спішать до опери на Свято Матері. На думку, що сьогодні „День Матері“ в її душі збудилися радісні спомини. Мов живі стали їй перед очима статочні газдині-матері в її ріднім Березові при святочним столі в читальні. Усі з білою квіткою на грудях, а вона з подругами-дівчатами обслу-

говує їх. А тепер вона теж мати, у неї маленький синок Юра. Тільки, що її забрали далеко від рідної хати, відорвали від чоловіка й матері. Іван пішов партизанити, а її насильно взяли на роботу в Німеччину. І згасло сонце в її душі.

Поїзд задержався на вулиці Фрідріха й вона вийшла з гамірною товпою. Не зайшла до склепу Пеха, де заміряла закупити дещо для дитини, а поплила в пестрій товпі до Унтер ден Лінден. Ціла вулиця тонула у величезних прапорах, які лопотіли весело. Вулицею посувався похід. Спереду йшли шкільні діти з величезними китицями квітів. Здалека здавалося, що не діти, а самі квіти йдуть перед матерями, які пішались золотими, срібними або металевими медалями, залежно від цього, скільки в котрої було дітей. — Ганна стояла на краю пішехода й роздумувала: свято матері, свято матері. Ні, не свято матері, а свято матері німкени. Тут немає місця для матері іншої національності, тут великою і заслуженою лише мати — німкеня. І Ганна згадала своє життя. Скільки горя вона зазнала, скільки сліз вона пролила якраз тут у Німеччині. Забрали її, мов квітку вирвали з дому за те, що чоловік її пішов у партизани. Дні її минули на важкій праці, часто в голоді та журбі про чоловіка. А як у фабриці перестало бути таємницею, що вона має стати матерею, німецькі наставники накиннулися на неї, що тут немає ні місця, ні часу для дітей. Ганна просила, щоб її звільнили з праці й відіслали додому. Однак даремно! Для робітничо-чужинки, хоча й у відмінному стані не було людських почувань. Вона була лише потрібною робочою силою, яку треба було якнайбільше використати. Але Ганна не здалася: вона постановила боротися до останнього за існування своєї ще ненародженої дитини. Найбільш зазнала від майстра, який призначив її до тяжкої праці, та щоденно лаяв і висмівав, а то й попрожував. — Ганна, яка вечірних курсах підучилася німецької мови, раз опитала майстра, скільки в нього дітей. Велике, червоне лице майстра розяснилося щастям: дві дочки й двох синів у війську!

„І ви, ви сподіваєтесь, що добрий Господь поверне ваших синів цілими й здоровими з війни? — спитала Ганна, а її чорні очі проникливо гляді-

ли в вічі німцеві. З того часу щось сталося з майстром. Він перестав добачувати Ганну й більш не було мови про те, що вона мусить зголоситися на санітарній стації. За якийсь час у Ганни народився хлопчик. Коли Ганна подужала, знову стала працювати, а дитиною в тім часі заопікувалася стара бабуся, яка вже ненадавалася до праці в фабриці.

Ганна стрепенулася. Похід ввійшов у будинок Опері, а вона з почуттям страшної самотності стояла серед гамірливої товпи, яка байдуже перекочувалася попри сіру матір-українку. Ганна знову повернулася на вул. Фрідріха й зайшла до склепу, щоб купити дитині фляшечки, смочки, гребінець і калатальце.

В поворотній дорозі ще більше втиснулося в куток поїзду, а до себе тулила пуделко з закупленими речами та китичку фіялок, які купила, щоб відзначити сьогоднішній день — день матері.

Дома застала бабуню на крислі під хатою, яка дала їй знак, що дитина спить. Ганна тихенько ввійшла до бараку. У скромнім ліжку спав сном ангелика чорнявий Юра. Манюсенькі, рожеві долоні були згорнені в п'ясточки. Ганна похилилася над ним, а з очей упали дві срібні сльози: „Вернемося, ще вернемося, синочку, до зелених Карпат, на величне Свято Матері у Вільній Україні!”

ВЛАСНИМИ СИЛАМИ

Дочка генерала Володимира Сікевича, Наталя Морей, покінчила фармацевтичні студії в університеті в Торонто, Онтаріо, в Канаді.

Пані Морей народилася в Києві й приїхала з батьками до Канади після першої світової війни. В манітобському університеті вона одержала стипендію й виїхала до Парижу на студії в Сорбонському університеті. Там вийшла заміж за Морей що походив з українсько-французького роду. Коли в часі скрути в Парижі їм було важко вижити, вона поїхала з чоловіком і двома маленькими дітьми до батька на ферму біля Торонто. Чоловік її був занедужав і вона пішла працювати в аптиці в Торонто. Одночасно студіювала фармацевтику в тамошнім університеті.

Торік помер її чоловік, та пані Морей далі сама пильнувала й виховувала своїх дітей, працювала в аптиці й училася в університеті.

Врешті тепер вона укінчена фармацевтка, й має належне становище. Пані Морей володіє українською, французькою, російською й англійською мовами.

ПЕРШИЙ ДІМ О. Н.

В малім осідку Об'єднаних Націй в Нью Йорку мають поставити перший хмародер до листопада 1948 року, й тоді мають туди перенестися всі установи міжнародної організації.

Один із 25,000 тих, найменших скитальців, для яких ми мусимо продовжати нашу поміч у харчах і одежі.

Junior League Section

EDITOR, MISS MILDRED MILANOWICZ— 151 Hopkins Avenue Jersey City 6, New Jersey

To the Young Ukrainian American Mother On Mother's Day

Only now, as you look upon your own daughter, or your son, only now, do you really think of your own mother and all she meant.

Now you remember that once, when you demanded: "Mother, give me food, I'm hungry!" — your mother fed you, sometimes going without food herself, yet you never questioned why.

When once you demanded: "Mother, dress me well!" — your mother managed to dress you well. You never questioned how.

When once you demanded: "Mother, send me to school, I want knowledge, an education!" — your mother scrimped and saved and sent you through school. You may have felt the pinch yourself by then, but you never questioned her sacrifices.

Only now do you fully realize what a mother means, and looking now upon your own child, you wonder — "How much will my own child demand unquestioningly of me?" You will also admit to yourself that your child will receive as much from you as you can possibly give and more. That is the way with mothers.

Like your Ukrainian mother, you will also demand certain basic rights for your own child, as your mother did for you. The right to live in freedom, free from fear, from want. The right to practice your own religion. The right to choose your own school. The right to let your child speak the Ukrainian language or any other language.

If you are of the fortunate generation of Ukrainian Americans that has stored up wonderful memories of such things as choir practices or church services beautiful with majestic music, memories of staging plays or elaborate concerts, memories of traveling to various states to youth conventions, meeting new friends, memories of folk-dancing — you will never deprive your own child of the right to store up the same memories.

No, you cannot deprive your child of such riches. You will even go further and assure the continuity of our rich heritage by supporting a center to produce teachers of our Ukrainian culture. Your child will some day demand knowledge of things Ukrainian. Be ready to supply that demand. Help establish a center to teach Ukrainian Cultural Courses in America.

N. Y. YOUTH RALLY BOASTS IMPOSING PROGRAM

Interest of the nation's Ukrainian American youth will be focused upon New York's Youth Rally which will be held at the Hotel New Yorker during the week-end of May 30 to June 1. Beginning with Friday evening's bowling tournament, then proceeding to the next day's Rally Sessions and the Banquet and Ball and culminating, finally, in a huge Music and Dance Festival on June 1st, the Rally promises to be the brilliant beginning of a new surge of Ukrainian American youth activities. Sponsored by the Ukrainian Metropolitan Area Committee for the Ukrainian Youth's League of North America, the Rally has been planned under the able directorship of Walter Bacad.

The Rally Sessions Program on Saturday, outlined by a committee headed by Sophia Demydchuk promises to be both a threshing ground for present Ukrainian youth problems and a sounding board for proposed activities in

the future. The program will include talks on Ukrainian American participation in America's Peace Effort, on problems of our Ukrainian Communities, on the "Third Chapter" and on "Why women are more active in communities than men," and others.

The Hotel Arrangements Committee headed by Anthony Shumeyko, are still accepting reservations for the Banquet and Ball and for hotel accommodation (addressed to them at Ukr. Met. Area Committee, in care of McBurney YMCA, 215 W. 23rd St., New York 11). Present reservations predict a gala affair for Saturday evening. Johnny Stokes has been engaged to play for dancing following the banquet, at which sports trophies will be awarded.

SUA Member Heads Music Festival

Unquestionably, the Music and Dance Festival which will cap the Rally Program, has been arousing much excitement and interest with its elaborate and carefully planned program. Miss Olya

Dmytriw, member of Soyuz Ukrainok's Branch 1, and well-known piano accompanist, is director of the Festival. The Festival, which has for its theme "Nasha Duma, Nasha Pisia, ne Vmre, ne Zahine," (Our Story, Our Song, will not die or perish) will endeavor to portray, in three acts, first, the background, the richness and the antiquity of our Ukrainian culture, second, it will show our faithfulness and loyalty to our heritage, and finally it will portray our excellent hopes in the future.

Opening the program will be a tableau of Repin's painting "Kozak's Reply to the Sultan," portrayed by Prof. G. Kirichenko's male chorus, with scenario written by Mildred Milanowicz, staged by Michael Skorr, famous actor and stage director and starring James Gaboda in the role of Otaman Sirko.

The second portion will be the operetta "Vechernichi" by P. Nyschinsky, sung by a specially-formed group of leading young Ukrainian singers of the Metropolitan area and also directed by Michael Skorr. Featured soloists in the operetta will be Luba Kowalska and Eugene Kruk. Performing new and thrilling dance numbers in both portions of the program will be John Flis' Dance group. Orchestral arrangements and direction will be by Joseph Snihur.

The Festival will end in a formal concert under the direction of Stephen Marusevich, conductor of the Ukrainian Youth Chorus of New York and New Jersey. Guest artists for this climax of the Festival will be Donna Grescoe, violinist and Mary Lesawyer, operatic soprano. Choral numbers will be sung by a combined Youth Chorus of Philadelphia and New York.

Serving with Walter Bacad on the Rally Committee are vice-chairmen Olga Redchuk and Walter Wadiak, secretaries Anne Mitz and Sophia Demydchuk, and treasurer Harry Polche. The various sub-committees and its chairmen are: Auditing, Anne Shumeyko; Banquet and Dance, Michael Hynda; Hotel Arrangements, Anthony Shumeyko; Journal, Wm. Chupa; Music Festival, Olya Dmytriw Publicity, Mildred Milanowicz; Rally Sessions, Sophia Demydchuk; Reception, Olga Kupchin; Registration, Eugenia Uhorchak.

UKRAINIAN VETERANS — PAUSE, READ, PONDER AND THEN ACT

How many of you veterans since your return to civilian status have asked yourselves this pertinent question?

WHICH VETERAN ORGANIZATION SHALL I JOIN?

Naturally it is a question which requires much thought before it is answered. For immediately crops up several other queries.

1—WHY should I join a veteran organization?

2—WHAT benefits shall I and my family derive?

3—WILL I find people there with the same interests as I possess at this organization?

4—HOW can I best contribute to my Ukrainian folks in the U. S. and to my country at large?

5—THROUGH what veteran organization can I best perpetuate the comradeship and the tradition of my military service?

6—DOES the group which I am considering have any communistic tendencies, or any other sympathies which may be Un-American?

Upon careful consideration of the above questions—this is how many Veterans of Ukrainian extraction have answered the above.

Deliberating many pros and cons we can best serve the ideals through which Veterans Organization we can best serve the ideals that every Ukrainian American Ex-Service man should stand for; and that is our country, perpetuation of true spirit of comradeship and to assist our people to the better ways of life in these United States.

The Veterans Organization known as the Ukrainian-American War Veterans of the United States, is the organization through which we can best serve our ideals.

The Ukrainian American War Veterans of the United States in 1946 obtained a charter under the Laws of the Commonwealth of Pennsylvania, with the full authority to organize Posts throughout the United States. That these Posts should consist of all honorably discharged men and women of military service and they should be Americans of the Ukrainian Extraction.

Since there is a Veteran Organization that answers all requirements we are therefore

(Continued on page 7)

Ukrainian Contributions To American Culture

By LUBA U. KOWALSKA

Summary of Ukrainian History and Reasons For Ukrainian Emigration

(Continued)

Ukrainian Americans are represented in almost every high school and college sport lineup in the country. The parents of these boys can well be proud of the accomplishments of their sons. It is strange to note that almost no girls have become interested in sports. Perhaps the next generation will speak differently.

Ukrainians in American Art

Probably the greatest exponent of Ukrainian art in America is Alexander Archipenko. He is considered the founder of the modern school in sculpturing. Inez Cunningham, after seeing Archipenko's works in the Ukrainian pavilion at the Century of Progress Fair in Chicago, in 1933, wrote in the Chicago Herald and Examiner of June 7, 1944: "Name any half-dozen sculptors the world has produced since Rodin and you'll have to include Archipenko."

Archipenko's work caused a lot of comment in the art world. Many disliked it while the modernists naturally lauded it. C. J. Bulliet wrote in the Chicago Daily News of August 19, 1933: "While Archipenko is one of the three of our greatest 'modern' sculptors, he is, curiously enough, an American best seller. More than 200 of his sculptures are owned in America by collectors from the Atlantic to the Pacific, in addition to numerous paintings and drawings. — Archipenko is a native Ukrainian, born in Kiev in 1887. He became a United States citizen in 1928."

At an Art Auction benefit in New York in 1940, Archipenko auctioned off 200 art objects. His works may be found in 28 art museums all over the world.

A painter of note is William Panchuk, who is a product of the Carnegie Institute of Art and the National Academy of Design. He had a one-man show at the Art Center in New York and has exhibited at the Anderson Galleries. He is a member of the Society of Independent Artists, and of the Municipal Art Committee. His paintings are on in several museums and libraries throughout the country. He is now specializing in church murals.

John Rosol has considerable success as a cartoonist and is at present working for the Saturday Evening Post. Vladimir Tytlo, also a cartoonist, collaborated with Walter Disney in producing

"Snow White and the Seven Dwarfs."

Not the least of Ukraine's contributions to America are Ukrainian Easter eggs. In every place that they have been displayed, they have caused considerable interest. Not a few Americans have taken instructions to color them in the traditional Ukrainian manner.

The Ukrainian Women's League of America has done much to sponsor the introduction of Ukrainian Art in America. It has held art exhibits of embroideries, carvings, paintings, sculpture and Easter eggs all over the country, the latest large-scale one being in the fall of 1944 at Madison Square Garden.

Ukrainians in American Music

The most recognized contribution to America by Ukrainians is in the field of music. Every music lover is familiar with the compositions of Tchaikovsky, Moussorgsky and Borotniansky, all of whom are Ukrainians although commonly thought to be Russians. There are many other composers whose works in the last few years have become a little more familiar to American listeners, such as Lyssenko and Stetsenko.

Ukrainian melodies have been called by some music lovers as the most beautiful in the world. Gershwin and many other composers utilized Ukrainian melodies. The 'Don't Forget Me' from "The Song of the Flame" is a very old Ukrainian folk song. More recent usage of Ukrainian

folk songs has been in "Minka" and "Mother, May I Go Out Dancing," two popular dance tunes of 1944. It is also interesting to compare Stephen Foster's "Genevieve, My Genevieve" with Ukrainian "V Hayu Zelenim." They are practically identical. It cannot be verified who "borrowed" from whom.

The New Opera Company of New York presented Moussorgsky's "The Fair at Sorotchinsk" in English on Broadway with a reasonable success. A Ballet version of "The Fair at Sorotchinsk" was successfully presented for the first time last season with choreography by David Lichine by the Ballet Russe. The Ukrainian opera "Mazeppa" by Tchaikovsky was sung at the Mecca Temple in the Ukrainian language and was greatly appreciated by the audience.

Ukrainian choruses have become especially well known in America. There seems to be almost no public celebration of an American holiday or event without the participation of the local Ukrainian chorus which usually "brings down the house" because of its precision of execution and colorfulness of costumes. The most famous Ukrainian chorus toured America for two years from 1918 to 1920 under the baton of Alexander Koshetz, about whom more will be stated later. Of recent years the Ukrainian Chorus under the leadership of George Benetzky of Chicago has been winning prizes with monotonous regularity, with other choruses of different nationalities scarcely daring to compete against it. For three successive years it won the coveted Tribune Festival First prize, while other years it was a close second to the winners. The soloist of the Chorus, Alexander Kulpak, now with the Chicago Civic Opera Company, walked off with the first prize for male voices in the soloist competition.

Ukrainian choruses are a necessity to community life among

Ukrainians. There seems to be no age limit if you can sing, be you 14 or 74, you are always welcome. It was amusing, to see this exemplified at Radio City on Easter morning of 1944, when a Ukrainian Chorus, conducted by George Kirichenko, sang Ukrainian songs at the Sunrise Service to a packed house. It is probable that many of the listeners had never before heard Ukrainian choral music. Their appreciation was shown by the ovation accorded to the chorus and conductor.

(To be concluded)

JOHN HODIAK TO SPEAK FOR UKRAINIAN RELIEF

John Hodiak, M-G-M film star of Ukrainian descent, has consented to speak at a huge concert to be held May 10th at the Chicago Civic Opera House. The concert, arranged by the organized Ukrainian citizens of Chicago, will be held for the relief of Ukrainian Displaced Persons. Guest musical artists at the concert will be Donna Grescoe, violinist and Mary Lesawyer, soprano, both of New York. Accompanying the artists will be Olya Dmytriw, pianist, also of New York.

UKRAINIAN VETERANS

(Continued from page 6)

ready to join it and in our locality since there is no post we are delegating ourselves and our good comrades to organize the Post under the charter of Ukrainian American War Veterans of the United States.

Now that you, Ukrainian Veteran, have completed reading this missive, we are expecting you to make further inquiries as we know that you will want to know further details. Additional information can be obtained from **Ann Bilyi (Temporary Nat'l Adj.), Ukrainian American War Veterans, 907 N. Orianna Street, Philadelphia, Pa.**

Ukrainian Youth Rally

sponsored by

**N. Y. METROPOLITAN AREA COMMITTEE
for UYL-NA**

at **HOTEL NEW YORKER, 34th St. & 8th Ave., N. Y. C.**

May 30th to June 1st

PROGRAM

Fri. Eve. May 30th: Registration, Bowling Tournament

Sat. A. M.: Registration, Hotel New Yorker.

Sat.: Rally Sessions, Hotel New Yorker

Sat. 7 P. M.: Banquet and Dance, Hotel New Yorker

Sun. 2 P. M. June 1st: Music and Dance Festival at School of Fashion and Design, 24th St., Between 7th and 8th Avenue.

Sun. 7 P. M. June 1st: Social, Hotel New Yorker.

**Inquiries: N. Y. Metropolitan Area Committee,
% McBurney YMCA, 23rd St., New York City**

АРТИСТ МАЛЯР ПЕТРО АНДРУСІВ

До Америки приїхав як скиталець відомий добре в Галичині артист маляр Петро Андрусів з дружиною, який тепер живе у Філадельфії й має уже доволі мистецької праці.

Він народився в селянській сім'ї в Каменоброді, повіт Городок біля Львова в 1907 році. Підчас першої світової війни російська армія в 1915 р. евакуювала населення того села на Волинь, а пізніше хлопчину забрали аж у Рязень на Московщині. Там хотіли вчити його якогось ремесла, а врешті віддали його на практику до фотографа. Однак Андрусів мав хист до рисування й малювання, й сам користав з усякої нагоди щоб у вільні часи рисувати й малювати.

Та він не бажав жити серед москалів і все плянував вернутись додому. В 1918 році 11-літній хлопець замандрував з польськими полоненими до Варшави. Там взяли його знову до ремесла, та він не покидав рисувати й малювати.

В 1922 році приїхав до Варшави Герберт Гувер, пізніший президент Злучених Держав. Він відвідав одну салю де була вистава різних виробів. Салю вдєкорували рисунками й деякими малюнками Петра Андрусіва. Коли на запит Гувера, відповіли, хто це молодий артист, він та інші гості сказали, що Петра слід віддати до середньої школи, замість вчити на столяра. Тоді й віддано його до гімназії.

Тимчасом його батьки вернулись додому, а що не мали жадної вістки про сина, гадали що він помер і вже три рази дали на Службу Божу за його душу. Коли раз вони дістають від сина листа з Варшави.

Петро в 1923 році приїхав до рідного села. Радості його і родичів не було кінця. Він ще знав рідну мову, але відвик від неї, бо говорив то по московськи то по польськи. В ріднім селі побув три місяці, пригадав наново рідну мову, й ще вернувся до Варшави на науку.

В 1927 році здав конкурсний іспит до Академії Мистецтв. Потім прийшла економічна скрута, але він продовжав студії мистецтва. Одержав на докінчення студій стипендію Митрополита Андрея Шептицького й закінчив науки в академії, одержавши диплом у 1936 р.

В часі студій він часто приїздив до Галичини на довшу відпустку, й тоді працював щиро для українських національних установ. Працював зокрема на мистецькому полі, і був один з основників українського Мистецького Гурта "Спокій" Брав участь у мистецьких вис-

Петро Андрусів

тавах у Львові, у Празі, Берліні, Гелсінкі, та міжнародній виставі графіки в Шикаго.

В 1937 році поїхав ще до Парижу, щоб ще перестудювати французьке мистецтво.

Тоді вже виконував багато замовлень, й його праці є сьогодні в Галичині, Польщі, Франції, Німеччині, Фінляндії, Англії й дещо в Америці й Канаді.

В Галичині Петро Андрусів ілюстрував багато українських видань, а у Варшаві заклав студію, в якій працював для американської фірми Вакуум Ойл. Також учив рисунків у середніх школах.

Підчас війни знищено його дім і студію, й він працював за малу плату в ремісничій школі. Одночасно його дружина Наталія, талановита співачка, продовжала науку співу.

В 1944 році німці вивезли його й дружину до Німеччини на примусові роботи. Вчасі наступу совітської армії обоє Андрусіви замандрували до Баварії, й коли прийшли американці, вони дістались до таборів УНРРА.

В Оффенбаху Андрусів намалював іконостас для тамошньої таборової української церкви, а в Майнц-Кастелі намалював низку портретів американських офіцерів та виконав різні праці для табору. Також розмалював ще один іконостас для церкви в Корнбергу.

Вкінці завдяки заходам приятеля Панство Андрусіви дістали афидевити й у січні, 1947 приїхали до Злучених Держав.

Перебув молодий артист дві світові війни, й врешті дістався сюди, де вже може спокійно працювати. Він уже й працює. Найбільш улюблені теми його рисунків і малюнків це події з історії України.

Декретом през. Парагвайської Республіки з дня 2. січня, інж. А. Білопольського призначено парагвайським консулом в Бельгії.

АМЕРИКА ОБМЕЖУЄ ДОПУЩЕННЯ СКИТАЛЬЦІВ

Командант американської армії в Німеччині, генерал Лусіус Клей, видав приказ щоб від 21 квітня припинити, а радше як найбільш обмежити прийняття до таборів переміщених осіб нових збігців.

Він пояснив мотиви цього приказу так:

Це зроблено з доручення державного й військового департаменту у Вашингтоні. Ціллю розпорядку є усталити й зменшити число переміщених осіб так, щоб нова установа ІРО (Міжнародна Організація Збігців), якої бюджет на перший рік є 160,000,000, а яка починає свою діяльність 1 липня, ц. р., змогла ними опікуватись. Бо спершу призначено для неї 800,000 збігців, а тимчасом вже тепер є 100,000, збігців які одержують поміч.

Генерал Клей заявив що границі американської зони не будуть закриті для втікачів що шукатимуть захисту, тільки що для нових збігців не буде фондів на допомогу. Ніхто їм не заборонить шукати собі прожитку приватно, поза таборами.

У виняткових випадках, додав він, хворі або безробітні втікачі знайдуть захист у таборах.

Число жидів в американській зоні в Німеччині безупинно зростає. Там вже є тепер 353,696 жидів, з яких 124,453 живуть у таборах.

Жиди перші підняли протест проти цього розпорядку, тому що їхнє число в американській зоні зростає з дня на день. Це поворотці із Совітів до Польщі які в Польщі не бажують далше жити, й утікають до американської зони щоб відти дістатись до Палестини або до країн американського континенту.

Жиди закидали що цей розпорядок появився під впливом Англії; але їх запевнили, що Англія видала такий наказ про обмеження допущення збігців до своєї зони ще першого липня, 1946, а Америка зробила це аж тепер задля недалекої передачі таборів під опіку ІРО.

Всеж американці кажуть що серед крайних груп жидівських збігців можуть виринути бурливі вияви протесту проти цього розпорядку. Вони признають що серед жидів у Німеччині є екстремісти з терористичної групи Стерна в Палестині, а також інші, які готові до гостріших протестів.

Американська сторожа на границі вже завершила окремих потяг якими приїхали до американської зони 190 жидів із зони французької, а які не мали ані дозволів ані віз, а також 80 жидів які приїхали бу-

ли троками з Австрії майже в тімсамім часі. Це були намагання передістатись до американської зони, заки розпорядок увійде в життя.

У Злучених Державах також підняли протест проти цього нового розпорядку.

На це державний підсекретар Дін Ачесон дав вияснення пресовим представникам.

Він сказав що заборона прийняття нових збігців до таборів та осередків в американській зоні не значить, що вже й границі американської зони будуть закриті для нових втікачів з інших сторін.

Розпорядок доручає, заявив він, що табори й осередки в яких є 380,000 осіб, а про яких дбає американський уряд, не будуть вже доступні для 166,000 збігців які вже є в американській зоні але поза таборами, а таксамо й для нових втікачів що прибудуть до американської зони.

Американська збна, додав Ачесон, дістає нових втікачів щодня. Це переважно жиди з Полщі, які користають з того що тепер вже лекше подорожувати. Він ствердив що приказ видано на жадання військового департаменту, й за одобренням державного департаменту, тому що недостача більших фондів і мешкань унеможливує піклування новими збігцями.

Він теж заперечив, начеб Америка зробила це під впливом Англії, або з уваги на події в Палестині.

І НА СИБІРІ ГОЛОД

З Токіо, столиці Япоїї, повідомляють що на Сибірі є великий голод. Голодують японські бранці, яких совітський уряд забрав до праці, політичні й інші в'язні, яких повно на Сибірі, а таксамо й місцеве населення.

Місцеве населення іноді ще гірше живе як бранці, й просить у бранців хліба.

ВОЛЛЕС — "КРИПТО-КОМУНІСТ"

Бувший англійський прем'єр Вінстон Черчилл сказав у Лондоні, що бувший американський віцепрезидент Генрі Воллес силкується привести до ворожнечі між Америкою й Англією, й замотати Англію в систему комуністичної інтриги.

Він назвав Воллеса "крипто-комуністом" (скритим комуністом), а потім серед сміху публіки так пояснив значення цього слова:

— „Крипто-комуніст" це такий, що не має відваги сказати, куди він йде.

ДОПИСИ

ЧОМУ НАРОДНА ПРАЦЯ
ЗАСПАЛА?

Чому так мало американських українців беруть активну участь в народних справах, я хочу дати коротку відповідь.

Перше мушу сказати про себе. Я не маю високих шкіл, навіть сільської школи не скінчила, бо осталась без родичів. Забрали мене до Америки й тут я мусіла взятись до праці на прожиток. Але що я вірила в науку, то постановила собі учитись, з практики і переконань. Від молодих літ належу до організацій українських і американських. І не тільки щоб своє назвисько записати, але щоб щось навчитись. Організації й народню працю все ставмо на перше місце.

Є жінки що у свій вільний час ідуть на мувіс, грають в карти, мають сходи по домах, забави і т. п., а на роботу, кажуть, хай гризуться провідники, вони за те беруть платню та кредит. Ще й з мене сміються, питають мене яку користь я маю з того.

Щоб відповісти, яку користь я з того маю, то тільки те що я дуже задоволена що можу помагати тим які потребують помочі, і дякую Богу що я не мушу сама благодати помочі. Я говорю про себе тільки тому, що я даю на приклад тих які працюють так як я.

Я маю нагоду сходитися з людьми, а більше з жінками два або три рази на тиждень, й вони приносять вісті від тих що не інтересуються народною працею. Не сплетні, бо вони на сплетні не мають часу, а кажуть чому їх сусіди й знайомі не хочуть причинитись до громадської праці. Мені не раз приходилось це гладити. Я говорила що ми не можемо дивитись на тих що не хочуть робити, але за те ми мусимо працювати подвійно, наші провідники нічого не зможуть зробити як ми їм не поможемо. Ми слідили котрі роблять добру роботу, ми з ними йдім і їм помагаймо. Я говорила так тому бо вірю в демократію. Американські державні провідники роблять роботу, а ми звичайні люди маємо право сказати їм чи ми любимо їх роботу чи ні — і вони з нами числяться — бо як ні то на другий раз не дістануть від нас голосу. Тут звичайна людина може прийти до конгресмена, пора і навіть до самого президента і дістане відповідь. Ця держава стоїть на першій ступіні у світі, і тому ми маємо право помагати їм.

Таксаме ми маємо бути і в українських справах в Америці, а не всі і не

всюди так буває. Громадяни зійдуться, провідники скажуть яку роботу вони роблять, а як хтось зі звичайних людей з чимсь не годиться, чи хоче сказати свою опінію то на його голос нема часу, бо багато мають говорити ті, що справу "краще" розуміють. А звичайні люди є тільки на те щоб давали гроші, та чорну роботу виконували. Тут є одна причина, чому народна праця йде слабо. А друга причина є, що коли хочуть щоб звичайні люди працювали в згоді і в єдності, то треба перше показати ту дорогу. Як ми справді боремось за свободу для українського народу, то чому наші провідники не виберуть одну дорогу і покажуть нам, що цею дорогою нам треба йти, а не кожний у свій бік — і ніяк не можуть погодитись, але хочуть щоб звичайні люди збіглись як один на їх заклик. Як музика грає — так люди танцюють — як наш провід іде, так ми в їх сліди вступаємо.

На мою думку то ще не є запізно. Тепер якраз найгірше пекучий час. Як наші провідники вискажуть щирі правду, що зробили для добра народу, як дадуть нагоду звичайним людям висказати свою опінію, як погодяться між собою і виберуть одну добру дорогу, переконають людей а це доказом своєї роботи, то буде демократично, і я є певна, що в той спосіб дістануть людей на 90 процент і праця піде вперед.

То є опінія звичайних людей.
Ньюарк, Н. Дж.

Звичайна жінка.

МІННЕАПОЛІС, МІНН.

Поміч Українським Скитальцям

Коли по закінченню 1945 року війни у Європі почули ми про трагічне положення наших скитальців, жіноцтво при українській православній церкві св. Михаїла в Міннеаполіс, з ініціативи пань: Марії Процай, Ірени Грановської та Анни Ясенюкової почало акцію помочі так: Пп. Марія Процай й Ірена Грановська, закликавши до помочі свого пароха о. Андрія Кістя, закупили: товщу, кенового мяса, сухих овочів, чоколяди, рижу, сухих цукорків, цукру й т. д., даючи свої "пойнти", щоб дістати необхідне на десятки пакунків для висилки скитальцям. Опісля дали заклик в громаді о поміч, наслідком чого створено було наш місцевий Допомоговий Комітет, до управи якого ввійшли: Марія Процай, голова, Анна Ясенюкова, касієрка, Федір Луців, рек. секр., й Андрій Кість, фін. секр. Комітет закликав парохіян і друзів дати жертви на скитальців грошми, одягом, білизною, взуттям й т. д. для старших дітей. І сейчас

UKRAINIAN DEMOCRATIC CLUB, INC.

and

WOMEN'S AUXILIARY

59 St. Marks Place — New York 3, N. Y.

announce their

25th Anniversary Banquet & Ball

HOTEL PENNSYLVANIA

SUNDAY, NOV. 9, 1947

же за помічу мужчин-парохіян комітет став висилати пакунки з живою та одягом. Тим часом з ініціативи Петра Гайви відбулося 16 грудня 1945 р. протестаційне віче при нашій громаді, з котрого резолюції були вислані в захист наших скитальців, до президента Америки, до секретаря стейту та до британської й французької амбасад у Вашингтоні.

Між іншим, варто підкреслити, що старанням українця фермера з Белфілд, Н. Д., Ілька Паланюка, ці резолюції сенатор Вільям Ленгер, з Норт Дакоти, вніс до сенату у Вашингтоні, із своєю промовою в захист наших збігців, що є рекордовано в Конгресіонал Рекорд.

Зібрано грішми на поміч скитальців від 18 лист. 1945 до 1 березня дня 1947 899.09 дол.

Видано в тому часі 887.98.

Крім цього стараннями нашого парохіянина добр. Василя Мельника було зібрано в Белфілд, Н. Д., 25 дол., які відослані до Злуч. Ам. Укр. Доп. Комітету в Філадельфії, Па., а старанням добр. Степана Коцюби зібрано в Торп, Віскансин, 31 дол., які вислані до української гімназії в Ансбаху, в Німеччині й одержані листи подяки від Заряду школи з розписками студентів-учнів, що дістали гроші.

Щоб оцінити взагалі поміч, яку виконано силами нашої невеликої української православної громади в нашій сті (Міннеаполіс й Ст. Пол), що є при церкві св. Михаїла в Міннеаполіс і що нараховує нару десятки активних парохіян, треба сказати, що одяг, взуття, білизну і т. д. на скитальців вони давали свою, або збирали між друзями нашими американцями не раз із другого стейту, як то щиро робила пані Ірена Грановська — американка родом. Нам дорогі ті сотки листів, котрі прийшли до нас від скитальців з Франції, Бельгії, Італії, з Німеччини (брит. й амер. зон), з Австрії, Швейцарії, з Югославії, з Чехословаччини, з Галичини, в котрих нам люди дякували за пакунки.

Через те, що в декотрих країнах (Італія, Чехословаччина)

пакунки викрадали, ми мусіли декому післати поміч грішми, а також через КАРЕ.

З листів від скитальців вражає нас та чесність і точність у користуванні помічу від нас. Майже кожного разу маємо точний звіт від таборового К-ту, особливо з Мінхену, а також, що скитальці діляться між собою, а особливо дякують за білизну для дітей і для старших мужчин.

В праці нашому місцевому Комітетові допомагали багато парохіян мужчин і жінок.

Крім того наша православна громада вислала коло 350 фунтів одягу через Америк. Черв. Хрест і маємо листи подяки. Також громадяни дають ще від себе поміч збігцям, а хто може, той висилає афідевіти для опровадження їх до Америки.

До нашого Допомогового Комітету прислали жертви на скитальців: Михайло Кіт з Каліфорнії — 35 дол., й до рук п-ни І. Грановської прислав проф. Тимофій із Щікаго 15 дол й лачки з добрим одягом.

Оце короткий звіт праці нашого місцевого Доп. Комітету. Працю ще продовжуємо і висилаємо пакунки даліше.

Не величаємося своєю працею, бо знаємо, що потреба є дуже велика, треба ратувати нашу живу силу — українських скитальців і борців за Україну! Просимо всіх і закликаємо давати далішу поміч скитальцям!

о. Андрій Кість, фінанс. секр.

ПОШУКУВАННЯ

Осип Петрович син Данила і Марії з дому Курцеба, шукає: тітки Федусю Джуoglio, Параню Шепегій і вуйка Луку Курцебу. Обидві тітки й вуйко вийшли перед 30 роками до Америки і двоє з них замешкали у Філадельфії, Па. Шукає теж сусідку Наталю Магурчак. Адресувати треба:

Petrowych Josef—Feuchtwan-gen str. 71 in Ansbach, Germany, Bavaria, U. S. Zone.

Хто має мудрість, а з неї Ближнім не хоче відлити, Той має скарб многоцінний В міх шкряпаний зашитий.

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

НЬО ЙОРК, Н. Й.

Річні збори Першого відділу СУА дня 12. лютого, ц.р. відкрила голова Катерина Пелешок молитвою і попросила секретарку прочитати протокол з минулих зборів. Як уступаюча голова попросила членок, щоб вибрали председательку до переведення річних зборів. Вибрано нашу почесну членку панну С. Абрагамовську а та по черзі покликувала урядничок до звіту. Ширший звіт голови К. Пелешок, виказав активність 1-го відділу СУА, бо крім праці, яку провадить, щоб роздобути гроша на різні цілі вповні співпрацює з Жіночою Секцією Допомогового Комітету.

Наші членки працювали в головнім складі при пакуванні убрання совісно і чесно, щоб тим допомогти нашим скитальцям в Європі, співпрацює з Окружною Радою СУА, в Обеднаних Організаціях міста Нью Йорку та з Укр. Централю будови Народнього Дому, де цього року став членом та закупив шерів на суму 100 дол., а декотрі членки на суму 150 дол. Пані Пелешок зазначила, що розвій організації не залежить від одної чи двох осіб а від згоди і співпраці усіх членок, та подякувала урядничкам і членкам за гарну кооперацію та довіря до неї. Особливу подяку зложила панні С. Абрагамовській за її готовість до помічі й поради як того в товаристві було потрібно. При укінченню свого звіту подякувала Всевишньому що щасливо рік перейшов в товаристві. Її звіт приявні прийняли оплесками. По черзі уряднички здавали свої звіти й показалося, що кожна з них виконувала свій обовязок після своїх сил та часу. Фінансовий звіт вдала касієрка пані П. Дерех, від контрольної комісії І. Бенцаль заявила, що книжки ведено взірцево і в найкращім порядку та попросила членок, щоб дати урядові вотум довіря за його працю, що всі приявні й зробили.

З фінансового звіту виказалося, що видано на різні народні цілі 380 дол. а саме: до ЗУАД Комітету 190 дол., що були зібрані на листи, з каси 25 дол. а решта жертви членок і других як також 10 дол. членської вкладки, дано 100 дол. на 50-тисячний фонд який вів часопис „Свобода“; до Централі СУА вислано 20 дол. річну вкладку, 10 дол. на пресовий фонд і 5 дол. на організаційний фонд, та вкладки до других

комітетів по 5 дол., вислано телеграми до Вашингтону і до пані Е. Розевелт в обороні скитальців, які зготовила п. К. Олесницька. Були і другі грошеві видатки як оплата за домівку на збори і другі речі. Окрім того малого звіту який тут подано, кожна наша членка передплачує „Наше Життя“ та купили по книжці Софії Русової. По закінченню звітів прийшла пора на вибір нового уряду, але всі членки заявили за той самий уряд та просили, щоб остався й на біжучий рік і всі уряднички згодились даліше працювати. На рік 1947 в уряді є: Катерина Пелешок, голова; Анна Колтон, заст.; Евдокія Кравчук, рек. секр.; Евдокія Серединська, корс. секр.; Пелагія Дерех, кас. А. Чарнецька, заст. кас.; І. Бенцаль, К. Дроздик, К. Стречак, контрольна комісія. Панна С. Абрагамовська побажала урядови доброго здоровля до дальшої праці і дальше ведення зборів передала голові К. Пелешок і зачалася дискусія над планом праці на рік 1947.

Головною точкою була вже започаткована акція помічі нашим скитальцям для того табору, який припоручила нам Централю СУА. В тому таборі завідателькою є пані Олена Кисілевська, а крім вагітних жінок є ще 346 дітей, які потребують поживи та одежі. Членки зараз на зборах зголозилися принести що потрібне, а що не маємо місця, де це все зносити і пакувати, то п. С. Абрагамовська дозволила своєї хати.

Дня 19 лютого упаковано і вислано на призначене місце 4 паки убрання а 2 паки поживи всего понад 350 фунтів. То все поприносили членки: Е. Крафчук, П. Дерех, К. Стречак, Е. Серединська, А. Михайлів, П. Авраменко, К. Дроздик, Н. Кіцара, Озіранець, В. Горин, Солтис і М. Чарнецька, яка особисто купила одну пачку поживи вартости кільканацять долларів. Др. Неоніла Пелехович-Гайворонська прислала кількадесять ярдів флямелі на пеленки і другі речі, як рівнож дала для дітей вітамінів, щоб в той спосіб можна було ліпше їх віджити. Усім, що чимнебудь причинилися для посилки пакунків, і тим що думають набудуче щось жертвувати, най Господь Всевишній стократно заплатить.

Збірка в 1-ім відділі дальше продовжується і вже знову є що пакувати. Дальше плановано уладити яєсь підприємства щоб тим придбати фонди

на опакування й оплату переписок, та інші пекучі народні цілі.

Після вичерпуючих нарад і планів ухвалено вислати до Централі СУА на рік 1947 20 дол. вкладки, 10 дол. стипендійний фонд і 5 дол. організ. фонд, як також вкладки членські до комітетів в яких наш відділ є членом.

При закінченню зборів пані П. Дерех запросила всіх членок до себе на чайний вечір а всі згодились прийти на день 23. березня. На тім збори закінчено, і членки вдоволені розійшлися домів.

Катерина Пелешок, голова; **Евдокія Серединська**, коресп. секр.

ДЕТРОЙТ, МШ.

Відділ 16 СУА, як і другі відділи час до часу зладить вечорниці чи товариські сходини, щоб в той спосіб придбати гроша до каси або на поважні видатки.

Від нового року було дві вечірки, останній дня 16 березня на котрому поважне число гостей навіть несподіваних взяло участь. Був це день, коли українська громада святкувала Шевченківське свято. Вечера відбулась в льокалі Мішіген Ліги в приміщенні 16 відділу. Почесним гостем була панна Галина Зейкан, що в той час гостювала в Детройті. Був теж і наш співак Голинський. По вечері пані Катерина Бурик, голова, привітала гостей і попросила панну Зейкан до слова. Вона говорила про те, як нашим рідним живеться в большевицькому раю і як ми їх тут повинні трактувати. Закликала до стислішої праці й казала, щоб всі уникали большевиків як яку заразу. Це дійсний боляк для нас і большевизм у нас не має місця. Покликаний до слова п. М. Голинський подивляв панну Зейкан за її кріпку віру, що вневдовзі наш народ буде вільним. Як сказала вона, що ані вязниці ані багнети не убють українського духа і народного бажання волі. Такий народ не згине. Панна Зейкан радо відповідала на запити. Ми детройчанки мали нагоду витати у нас правдиву українку патріотку, котрої концентраційні табори не зломили а збудували в ній сильний дух і віру в краще майбутнє. Була в нас гостем і панна М. Бек, котра знову кандидує на суддю і багато інших визначних людей. Вечір був дуже корисний морально і матеріально.

Відділ 16 вислав кілька па-

кунків з харчами та одягом для наших скитальців на адресу о І. Стаха, два пакунки з поживою по 69 фунтів. Вислали дві наші членки пані: Гардій і Назаркевич за що відділ їм заплатив а за труд всі дуже влячні. На днях вислано 8 пачок по 11 фунтів з одягом і харчами до Франції бо там і всюди доля загнала наших людей і їм всяка поміч конечна.

В червні ц.р. з рамени нашого відділу буде відіграна штука „Не ходи Грицю на вечерниці“, котру зладив нам п. Д. Атаманець і дохід піде на добродійні цілі а часть призначена і на наш часопис Наше Життя.

Членки нашого відділу брали участь в „Детройт Нюз тревел шов“ що був в днях 9-13 квітня в „Конвеншен Голл“, а також буде і в „Інтернешенел Сентр“ дня 25 травня де має бути „День Української Культури“ з програмою: концерт наших артистів недавно зі скитальщини, вистава українського народного мистецтва і українська кухня. Половина чистого доходу з дня української культури піде на „Інтернешенел Сентр“ який скоро зачнуть будувати, друга половина на скитальців. І так праця у нас іде й наше жіноцтво в рядах Союзу Українок держить його гасло в правдивім сестринім порядку.

Марія Сена, писарка

БРУКЛИН, Н. Й.

Дня 9. березня ц.р. Відділ 21 СУА в Брукліні уладив просвітну вечірку в пам'ять Ольги з Левицьких Басараб. Програма вечірки була коротка але гарна. Голова відділу А. Бодак відкрила святочний вечір короткою промовою, пояснила ціль зібрання та сказала про заслуги Ольги Басараб найбільшої героїні в наших часах.

П-ні Гал. Ортенбrait-Заразка відспівала кілька гарних пісень в супроводі ляна п-ні М. Сукмановської. Молода співачка милим голосом викликала велике вдоволення слухачів за що їх обох нагородили гучними оплесками. Знаменито вивязалася Гануся Братковська яка своїм тихим, жалібним голосом деклямувала „Не за дармо я жила за життя тобі я заплатила“ і дістала багато рясних оплесків.

Головна бесідниця п-ні Олена Штогрин у своїй промові змалювала життя покійної Ольги від дитинства аж до її героїчної смерті. Промова бу-

(Продовження на стор. 11)

(31 сторони 10.)

ла дуже гарна і цікава. Приявні слухали з великим зацікавленням та задоволенням і нагородили бесідницю великим признанням в оплесках. Від нашого відділу щира подяка за її труд. Після програми вечірки був для всіх скромний прийом та всі разом гарно забавились. Великого приходу з вечірки не було, зате була для приявних моральна користь. З приходу засилаєм на пресовий фонд Нашого Життя 50 дол. Всім тим, що причинилися до звеличання цього свята велика щира подяка. Нехай Господь нагородить і нашім здаріям.

На цю нагоду згадаю про активну працю 21 відділу для наших скитальців. Минулого року ми вислали досить грошей до ЗУАДКомітету у Філадельфії, а тепер ведемо допомогову акцію харчів і одежі для дітей. Купуємо все та висилаємо в пачках просто до таборів, якого адресу дала нам Центральна США. В короткому часі ми вже вислали 576 фунтів і знову приготуємо більшу посилку, багато діточого убрання і поживи та матерії на пеленки, черевички для дітей й інші речі.

Активні робітниці у нашому відділі стараються працювати щиро щоб придбати якнайбільше фондів на так важну ціль. Однак не всі хочуть це зрозуміти, багато є байдужних.

Анна Бодак.

ЕЛИЗАБЕТ, Н. ДЖ.

На запросини 24 відділу США в Елизабет, Н. Дж. дня 27 березня приїхали на збори пані Марія Хомин, недавно зо скитальщини, і Олена Лотоцька, голова США.

Прийшло багато членок відділу і жінки що дотепер ще не були членками нашої організації. Збори відкрила голова відділу п. Марія Полевчак, представила гостей і попросила п. Лотоцьку до слова, яка говорила на організаційну тему, вказувала користі які має жінка що належить до Союзу Українок Америки, які вона має обовязки й що робить США для української справи як національна освітньо-культурна організація. Вона згадала також про допомогову акцію для дітей і жінок на скитальщині, які завдання тепер перед нами як організацією, та закликала тих що не є ще в рядах США вписатися й допомогти перевести в діло ці плани які теперішня хвилина від нас українок вимагає.

З черги промовляла пані Хо-

мин, про пережиті на скитальщині часи, про організованість українського жіноцтва в Обеднанні й Союзі Українок, про те як скитальці високо оцінюють жертвенність українського громадянства в Америці, й як дуже вони раді що жіноцтво організоване в Союзі Українок Америки працює совісно щоб добути добре ім'я для українців в Америці. Пані Хомин підчернула слова п. Лотоцької що організоване жіноцтво є свідомством високої культури нації, й додала, що кожна українка повинна бути членкою США на який звернені очі нашого жіноцтва на скитальщині. На жаль, сказала вона, наш рідний край ще тепер за залізною заслоною, не бачить й не чує про працю Союзу Українок Америки, але коли ця заслона зникне, то історія запише його діяльність золотими буквами. Щоб ця заслона зникла, треба праці усіх українців, а жіноцтво має бути прикладом активного патріотизму.

Опісля промовила пані Полевчак, запросила нових жінок вписатися в члени відділу, зложити жертви на пресовий фонд Нашого Життя, і перекусити дещо що уряднички відділу зготовили. Вписалося 8 нових членок і 7 нових передплатниць Нашого Життя. На пресовий фонд Н. Ж. зложили по 1 дол. пані: Стефанія Чапельська, М. Полевчак, М. Корнас, Гулник, Слободян, Сенит, Сиктор, Яворська, Картичак, Шарій, Кемпа, Сабунська, Костишин, Федірко Анаст., Яцків, Н.Н. і дрібними 3 дол. Разом 19 дол.

Анна Гнатюк, секр.

ГЕНТРЕМК, МШ.

Вже від кількох років 26 відділ США уладжує Святий Вечір. І цього року 19 січня уладив „Сирітський Святий Вечір на Україні”

Свято випало дуже гарно, прийшло багато гостей, парохіяльна саля була заповнена. Сцену приготував наш дяковчитель і диригент хору Дмитро Атаманець, а інсценізацію Свят-Вечора дуже гарно віддали діти тутешньої парохіяльної цілоденної школи: Богдан Даків, Н. Будзол, Р. Ковальчук, Оля Павлюк з Канади, Марія Рудик, Е. Геник, М. Хомяк, Г. Солodka, М. Кобаса, Е. Федюк, О. Гудор, В. Фалірович.

Відтак наш парох о. В. Білинський відмовив молитву і при запалених свічках на столах всі гості засіли до вечері. Була голова 26 відділу пані Прокопович відкрила свято в імені 26 відділу США привітала гостей і попросила нашу виз-

начну та активну членку Катерину Хомяк до переведення дальшої програми. Пані Хомяк прямо зворушила гостей до сліз коли пригадала наші рідні сторони та біленькі хатка а от що тепер там діється. Вона говорила найбільше про наші традиції, як ми їх обходимо тут в Америці, на рідних землях та на скитальщині. Гості довго її оплескували. З черги вона попросила до слова нашого пароха о. В. Білинського, який сказав що наші жінки дуже добре роблять що зоховують такі традиції як Святий Вечер, а також згадав про нещасну долю українського народу на рідних землях. Опісля говорила голова філії США п-ні Козаченко і дала признання 26 від. за його активну працю. Відтак п-ні Хомяк попросила до слова нашого визначного народного працівника, адвоката Івана Панчука, голову Допомогового Комітету, який підніс високо заслуги членок 26 від. та сказав, що вони найактивніше працювали під час цілої війни для Черв. Хреста та переводили загально збірки на „Ворчест”, як також беруть дуже активну участь в українській федерації та в українській допомоговій акції. Для того він не може ніколи поминути ніякого підприємства що дає 26 відділ та притім зложив 10 дол. на скитальців.

Відтак промовляли ще диригент хору п. Атаманець та щирий наш працівник п. Рунько та учитель вечірної української школи п. Кошіль і п. Крулька. Всі вони давали признання 26 відділові за активну працю що так стараються для допомоги наших скитальців.

Вкінці п-ні Хомяк подякувала всім приявним що так численно зійшлися підприємчому комітету за їх працю в кухні та за смачну вечеру яку вони приготували. Окрема збірка на скитальців принесла 98 дол. Колядою „Бог предвічний” закінчено свято.

К. Кобаса, секр.

ДЕТРОЙТ, МШ.

**Гов. Ім. Лесі Українки
Відд. 37 США**

В нашому відділі оце недавно відсвятковано дев'яту річницю оснування і тимсамим почато десятий рік. І цеоглянулись наші членки, як проминув час і вони стали на стільки літ старші і самособою зрозуміле, що вони розвинулись свідомістю своїх обовязків супроти організації і супроти ідеології, яку представляє США.

Наші членки переважно тут роджені і виховувані в американській школі. З українством вони звязані своїми родичами, церквою і українською організацією. Вони увійшли до США

для того, щоб продовжати цю звязку і закріпити їх ще сильніше. Та ще для того вони увійшли до США, бо бажали ближче й більше дізнатись про край своїх батьків, про українські звичаї, культуру і письменство.

Десять років праці в рядах США витворили ту незломну свідомість і переконання в душі кожної членки, що для США треба і варта працювати. І членки не нарікаючи, з бодрою душею, з вірою в добро і надіючись на краще, держаться США і працюють так, як їх сили, розум і час дозволяє.

Для того, що наш відділ носить ім'я славної української письменниці — Лесі Українки, вже з самого початку оснування товариства, членки рішили пізнати літературну працю нашої письменниці. Час до часу влаштовувано лекції, в яких членки прислухувались хто була ця Леся Українка. 1947 рік почато також вечорницями в честь нашої письменниці, а саме: в день уродин Лесі Українки, які припадають 28 лютого, в салі Українського Політичного Клубу, зійшлося поважне число жіноцтва сусідуючих жіночих товариств. Прибули членки Золотого Хреста і жіноцтво з Укр. Політ. Клубу з Дірборн та многи інших. Голова нашого відділу п-ні Марія Пелех по українськи привітала гостей а п-ні Анастасія Олесків-Вокер дала доклад про Лесю Українку. П-ні Вокер почала свій доклад спершу в українській мові, а поглянувши, що між присутними подавляюча більшість молодого жіноцтва, звернула свій доклад на мову англійську. Доклад був вельми займаючий і п-ні Вокер передала його дуже добре. На салі пишався великий портрет Лесі Українки кисти Романа Мараза, прибраний вишивками.

По докладі відбулась кісткова забава, в часі якої розіграно чудову писанку, яку п-ні Вокер привезла з Нью Йорку як маленький дарунок для нашого відділу. Приємно було отак сидіти і слухати лекції про нашу славу письменницю, приємно було потім бачити як наші членки ввічливо забавляли гостей подаючи солодощі і каву і гарно було опісля внести більш як сорок доларів приходу з цього вечорка до відділової каси.

Майже уся увага нашого членства під цю пору звернена на поміч українським скитальцям і для того дохід з цього вечерка теж приділено на закупку харчів до скитальчих таборів. На поклик Централі США, щоб вислати 69 фунтові пачки з поживою до таборів, з нашого відділу за сичень вислала таку пачку п-ні К. М. Шускакевич, за лютого вислали п-ні Марія Градовська і п-ні Марія (Продовження на стор. 12-й)

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

(Перенесення зі стор. 11)

Пелех. За марець висилає п-ні Волкер а в цвітні приготує п-ні Доня С. Демрей. І так кожного місяця з нашого відділу висилається 69 фунтів поживи на поміч скитальцям. На цвітень висилається теж паку з одією.

Ця гуманітарна праця, ця поміч потерпілим, скупчує увагу членок. Вони відчувають гірку недолу українських скитальців, глибоко їм співчувають і для того стараються їм влекшити їх незавидні обставини.

І ось в цій і подібній праці заключається ця свідомість цього молодого, тут родженого жіноцтва, яка велить їм держатись своєї організації і працювати для добра людства, бо правдива, безітересовна і спокійна праця в організації, підносить членку і дає їй тихе душевне вдоволення.

Ця коротка згадка про наш відділ нехай буде членкам 37 відд. скромним признанням за їх минулі заходи і старання при вдержанні відділової активності а рівночасно нехай буде їм захотою до дальшої корисної та позитивної праці.

Членка.

ДЕТРОЙТ, МІЩ.

"Вечір Української Молоді"

За ініціативи Філії СУА 18 березнь ц. р., в салі Українського Осередка відбувся Вечір Української Молоді, де промовляла панна Гади́на Зейкан. Вона говорила дуже займаючо на тему "Голос Молоді з України, до Молоді Української в Америці" Опісля було багато запитів. Молодь зложила свою жертву на видання творів Лесі Українки в англійській мові. Збірка принесла 57.40 до.

Уладження вечора для молоді була перша спроба, і ми переконалися, що нерозумно казати, хай молодь сама організується і відбуває свої підприємства. Ми спільно з молодими мусимо взятись до праці, виконувати всі громадські обовязки, бо тільки таким способом навчимо і заставимо молодих людей взятись за працю на рідній ниві. Молодь наша розумна й здібна тільки не підготована до народної праці. Справляємо великі, славні підприємства спільно з молодю.

Жертви зложили молоді:

По 2 дол.: І Лукавий, І. Шербий, Я. Біловус, П. Міляр, М. Матишин. По 1 дол.: В. Огородник, Ольга Коломиєць, Іванна Сірко, Софія Питрочко, Ольга Осико, Надя Дячун, М. Гладій, Ольга Перецька, М. Войтович, Ольга Сидорак, А. Рибашовська, Євгенія Грошко, В. Рудий, Никола Будзол, Марійка Касій,

Ольга Кахній, Андрій Нагірний. Оксана Григорчук, Ольга Колодій, К. Коніцький, Марійка Сидорак, Ольга Томак, Вол. Гурняк, Павлина Сірко, Маруся Коломиєць, Галина Галишин, Софія Бугай, Марійка Кахній.

Решту збірки доповнили старші.

Анастасія Г. Біловус.

ДЕТРОЙТ, МІЩ.

Праця Філії СУА

Новий уряд Філії СУА на 1947 рік до якого ввійшли пані: Ірина Козаченко, голова; Марія Стецко, місто-голова; Анастасія Г. Біловус, секретарка рек.; Марія Слупецька, секретарка фін. і Розалія Стисловська, розпочав свою працю, першим засіданням 25 квітня, на якому упряновано працю на 1947 рік.

В 1946 році Філія СУА відбула 9 місячних а одно надзвичайне засідань, на яких все були заступлені майже всі відділи СУА Детройту. Заходами Філії влаштовано "Свято Софії Русової, свято Лесі Українки, і п'ять Вечорів Культури.

Виготовлено і вислано 8 різних меморандумів, резолюцій до уряду у Вашингтоні і листів до сенаторів, конгресменів і гвернора стейту Мішіген в справі скитальців і України, на що одержали відповіді.

Стараннями Філії СУА, вчасі як наших скитальців найбільше гонили на родину, багато членок СУА в Детройті вислало листи до нашого сенатора Венденберга, в обороні скитальців. Відділ 31 СУА постарався вислати 124 листи від всіх членок і симпатиків, відділ 5 СУА 73 листи, відділ 37 СУА 31 листів. Таких листів було 228.

Заходами Філії СУА влаштовано виставу укр. мистецтва на "Олд Ворлд Маркет" в Інтернешенел Віменс Інститут, і зроблено старання увійти в члени Американської Жіночої Федерації на Мішіген стейт.

Філія СУА вислала 56 пакунків нашим скитальцям, з того найбільше шкільних приборів до Італії нашим хлопцям. Також Філія СУА робила заклики до місцевих відділів СУА щоб вони попірали морально і матеріально місцеві українські установи: церкви, рідні школи при церквах і вечірню рідну школу, як теж ЗУАДКомітет, Укр. Конгресовий Комітет й інші національні установи.

Вирішено в Філії, щоб Комюніти Чест і Червоний Хрест попірати і помагати їм в кампаніях до чого і назначено комітети.

На останнім засіданні в 1946 році рішено дати річний звіт до Нашого Життя і назначе-

но. 10 дол. на пресовий фонд Нашого Життя.

На 1947 затверджено цей самий уряд, уділено йому вотум довіря й додано ще дорадчу комісію до якої ввійшли пані: М. сінська, Будзол і Г. Бабій.

Анастасія Г. Біловус, секр.

БОСТОН, МАСС.

Відділ 44 СУА в Бостон, уладив так званий "Пені Сейл" 3 березня з якого дохід був призначений на поживу для скитальців. Членки 44 відділу СУА позносили від себе що могли щоб причинитися до доброї цілі. Ми вислали 5 пакунків на руки Марії Біляк. Посилкою занялися: Марта Берестецька, голова відділу, Софія Козак, скарбничка, Марія Мороз, пакки вислані 18 березня. Відділ 44 СУА взявся допомагати скитальцям і буде дальше старатися помогти якнайбільше.

Олександра Шафранська, секр.

БОФФАЛО, Н. Й.

Членки 49 відділу СУА у Боффало ходили щедрувати на скитальців і зібрали \$312.00, які переслали до ЗУАДопомогового Комітету у Філадельфії, Па. Відділ устроїв також картину забаву з якої дохід пішов на пакунки для дітей і жінок. Вислано 8 пакунків, а це одіж і харчі, разом було 500 фунтів. Відділ 49 СУА буде старатись вислати пакунки кожного місяця. Для цієї цілі робимо приготування уладити цього літа пікнік.

Софія Гуд, рек. секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Окружна Рада СУА

Федерація Жіночих Організацій міста Нью Йорку, відбула в готелі Астор свою річну конференцію, яку закінчила 27 березня дня спільним обідом з музично-вокальною програмою, українськими танками й показом найновіших мод. Приявних було понад тисячу жінок.

Окружна Рада СУА Нью Йорку, що є членом цієї організації була репрезентована її відпоручницями й членками Нью Йорку. Голова СУА п. Олена Лотоцька була гостем Окружної Ради.

Заходами п. Іванни Бенцаль, голови Окружної Ради Нью Йорку виступили танцюристи Молодечого Хору Нью Йорку і Нью Джерзи даючи ряд українських народних танків. Всі дівчата і хлопці одягнені в українські строї, виглядали дуже гарно збирали найбільше оплесків. У виступі взяли участь панни: Оксана Авраменко, Анна Миць, Аліса Шіпка, Аліса і Марійка Колодій; хлопці: Володимир Басад, Іван Чепець, Євген Тар-

ній, Микола Чепець і Степан Пасічник.

Кілька днів опісля пані Бенцаль одержала листа з подякою:

"The Board of Directors of New York City Federation of Women's Clubs wishes to extend their sincere thanks for the fine performance which you put on for the New York City Federation at their Festival.

Many women expressed their pleasure and hope that we would at some time in the future persuade you to repeat this enjoyable performance."

Катерина Стефанович, секр.

УКРАЇНЦІ В АВСТРІЇ

Український часопис "Голос", який виходить тричі тижнево в Зальцбургу, в Австрії, подає що в Австрії, за статистикою з минулого року, є 23,404 українців, у тім 9,801 у таборах, і 14,279 поза таборами.

Найбільше з них вивезені нацистами на примусові роботи, а також є збігці перед большевицькою неволею. Коло 72 процент походять з Галичини й Волині, 24 процент з Великої України, а решта з Буковини й Закарпаття.

Обніміте-ж, брати мої, Найменшого брата, Нехай мати усміхнеться, Заплакана мати.

Phone: POPlar 5190

EMIL KULCHUSKY

NOTARY PUBLIC
REAL ESTATE INSURANCE

2231 Fairmount Ave.
PHILADELPHIA 30, PA.

ЦВІТИ

на весілля, похорони й інші
оказії

замовляйте тільки в українського квіт'яра

Еміліан М. Матковський
ДОСТАВЛЯЄ ВСЮДИ В МІСТІ
ФІЛАДЕЛФІЇ
EMIL M. MATKOSKI
2904 W. Poplar Street
Philadelphia 30, Pa.
Phone: FR 7-5582

МИХАЙЛО Ф. НАСЕВИЧ

Перший Український
ПОГРЕБНИК
на Філадельфію й околицю
MICHAEL F. NASEVICH
N.E. Cor. Franklin & Brown
PHILADELPHIA, PA.

Tel. MARKET 1320

Обслуга в день і ночі